

de for Tiden ligger hen i en Form, som ikke er forsvarlig. Ogsaa af den Grund maa jeg meget anbefale, at vi kommer til Ende med Behandlingen af Lovforslaget.

Jeg er ogsaa af den Opfattelse, at de Penge, som her indvindes, ikke ubetinget hører hjemme i Jordfonden, men jeg mener i Grunden ikke, at dette Spørgsmaal, paa hvilken Maade det end tages, har overdreven stor praktisk Betydning. Udviklingen vil bryde sig sine egne Veje, og der skal nok blive Brug for Pengene, hvor de saa end gaar hen. Jeg vil derfor ikke, om end jeg hellere havde set en anden Ordning, lægge Vægt paa, hvilken Anvendelse Pengene faar.

Jeg kan altsaa anbefale, at Lovforslaget vedtages her i den Form, hvori det er kommet fra Folketinget. Jeg vil bede om, at begge Lovforslagene maa nyde Fremme og blive taget i den Form, hvori vi har faaet dem tilsendt. Jeg tror, at vi vil være glade for dem i Sønderjylland, at de vil være til Gavn for Udstykningen og vil kunne fremme Befolkningstilvæksten dernede, hvad vi godt har Brug for.

Jensen (Aale): At Loven af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje indføres i de sønderjydske Landsdele, betragter jeg som selv sagt, og jeg skal ikke omtale det yderligere. Dette Lovforslag vil jeg anbefale til Vedtagelse.

Med Hensyn til Lovforslaget om Afhændelse af Domænegaardene i de sønderjydske Landsdele kunde der derimod nok være Grund til at optage en Debat, men jeg skal dog bøje mig for den Henstilling, der kom fra den højtærede Landbrugsminister, og ikke komme særlig ind paa en Realitetsbehandling af Principspørgsmaalene; de er behandlet saa tidt og saa grundigt baade her og i det andet høje Ting, at man vel ikke paa et saa sent Tidspunkt af Rigsdagssamlingen tør vente af faa gennemgribende Ændringer indført. Den ærede Ordfører for Venstre (Kloppenborg-Skrumsager) sagde i sin Tale, at for os Sønderjyder er det en Glæde, at vi nu er kommet til at raade over disse Domæner, de har hidtil været os en Torn i Øjet. Det er en Glæde, som vi, der ikke kan regnes for at være Sønderjyder, selv om vi ogsaa er en Slags Jyder, deler, vi er ogsaa glade ved, at vi er kommet til

at være medraadende med Hensyn til disse Domæner og den Maade, hvorpaa de nu skal behandles. Jeg er ikke saa ganske sikker paa, at den ærede Ordfører for Venstre har Ret i, at man i Sønderjylland trænger mere til Udstykning end i andre Dele af Landet, men det behøver vi jo ikke at diskutere. Det glæder mig, at den ærede Ordfører saa uforbeholdent udtalte, at Udstykning af Domænerne er godt, og at Udstykning i al Almindelighed er godt, i saa Henseende er vi enige. Derimod udtalte det ærede Medlem nogen Betænkelighed ved den Form, Lovforslaget havde faaet, han kunde ønske den noget anderledes; det kunde jeg ogsaa, men ganske vist i den modsatte Retning. Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at det, man ønskede i Sønderjylland, var saa absolut at komme til at eje sin Jord, og hvis man ikke saa ubetinget havde været Ejer af sin Jord dernede, var man for lang Tid siden blevet blæst bort. Det kender man ikke saa meget til i det øvrige Land, sagde den ærede Ordfører. Nej, i den Betydning, hvori det ærede Medlem fremsatte denne Udtalelse, kender vi ikke til det, derimod kender vi til — og det er ikke saa sjældent —, at der er nogle, som bilder sig ind, at de er Ejere af deres Jord, men som i Virkeligheden kun er Prioritetsbestyrere, og som derfor bliver blæst bort; og har vi ikke kendt det før, vil vi sikkert komme til at kende det i den kommende Tid, hvis Konjunkturerne fremdeles skal gaa nedad. Det, vi fra vor Side ønsker, er, at de, som en Gang er kommet til at dyrke Jord og har Lyst til at blive ved med at dyrke Jord, kan vedblive dermed, naar de ellers er dygtige og paapasselige, og at de ikke blot skal være Prioritetsbestyrere for Privatkapitalismen. Vi fra vor Side skulde derfor meget ønske, at Domænegaardene blev udstykket efter Loven af 4. Oktober 1919, selv om man maaske ogsaa kunde ønske den forbedret noget; men det skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt optage nogen Debat om, jeg vil tage Sagen, som den ligger. Vi kunde, som sagt, have ønsket, at Domænegaardene var blevet udstykket paa den Maade, Loven af 4. Oktober 1919 byder, men vi vil dog gaa med til at gennemføre Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. — Det er efter min Mening meget fornøftigt, at den Jord, der ikke egner sig